

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **R. F.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17.9.2009, číslo **X**, o **plný invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** **právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 17.9.2009, č. X, o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod. Žalovaná napadené rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 26.8.2009 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí o 15%.

Žalobce namítal, že je bývalým horníkem, kdy na dole pracoval 15 let a po naplnění 100% prašné expozice byl z dolu vyřazen. Nemohl sehnat zaměstnání a začal tedy podnikat. Nyní je opět evidován u úřadu práce, když manuální práci již kvůli svým zdravotním problémům nezvládal a neočekává, že najde zaměstnání, které by jeho zdravotní stav ještě nezhoršovalo. Odpracováno má asi čtyřicet let. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud si vyžádal za účelem přezkoumání zdravotního stavu žalobce k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Ten byl vyhotoven uvedenou komisí dne 29.4.2010.

Žalobce se k jednání, nařízenému na 26.7.2010, bez omluvy nedostavil, ačkoliv byl k tomuto jednání řádně předvolán. Soud tedy jednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobce. Žalovaná se při tomto ústním jednání vyjádřila tak, že s ohledem na závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 29.4.2010 navrhuje zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 17.9.2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že napadeným rozhodnutím byla žalobci zamítnuta žádost o plný invalidní důchod. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 26.8.2009 žalobce není plně invalidní, protože jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o 15%.

Posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná dne 26.8.2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kap. XV., oddílu F, položky 2, písm. b) na 15% bez navýšení a vyslovil, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Jako hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkový lékař stanovil stav chronického VAS při degenerativních změnách na C a L páteři. Stav žalobce vyhodnotil posudkový lékař na dolní hranici rozmezí. Podle posudku OSSZ je žalobce neschopen nadměrně fyzicky náročné práce. V posudku posudkový lékař OSSZ použil zdravotnickou dokumentaci ošetřující lékařky MUDr. K., lékařské zprávy MUDr. P. ze dne 27.7.2009, MUDr. T. ze dne 27.7.2009, MUDr. F. ze dne 3.7.2009, MUDr. V. ze dne 2.7.2009, MUDr. Ž. ze dne 16.7.2009 a propouštěcí zprávu NsP Havířov ze dne 23.7.2009, které jsou obsaženy v posudkovém spise.

Z posudkového spisu krajský soud zjistil, že žalobce byl v souzené věci posuzován pro účely řízení o přiznání invalidního důchodu.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 29. 4. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Členkou komise byl i odborná neuroložka MUDr. J. Č. . Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobce ze zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky MUDr. B. K. a z jejího nálezu ze dne 29.7.2009, z nálezu neurologického odd. NsP Havířov ze dne 23.7.2009, z nálezu urologické ambulance MUDr. Ž. ze dne 16.7.2009, z nálezu rtg C, LS páteře MUDr. V. ze dne 2.7.2009, z nálezů interní ambulance MUDr. F. ze dne 3.7.2009, 2.12.2009, z nálezu ECHO srdce MUDr. P. ze dne 27.7.2009, z nálezu plicní ambulance MUDr. T. ze dne 27.7.2009, z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná a ze žaloby žalobce podané u zdejšího soudu.

Stěžejním důkazem byl pro rozhodnutí soudu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 29.4.2010. Posudková komise došla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyl žalobce plně ani částečně invalidní. V posudkovém zhodnocení komise označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav zapříčiněný lehkým funkčním postižením krčního a bederního úseku páteře. Zdravotní postižení žalobce posudkové komise vyhodnotila jako stav uvedený v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, v kap. XV., odd. F, pol. 2, písm. b), kdy z rozmezí 15-25% stanovila dolní hranici 15% vzhledem k lehké funkční poruše páteře. Pro hodnocení podle písmen c), d) nebo e) uvedené položky nejsou splněna kritéria, neboť postižení pohybového aparátu je funkčně málo významné. Zdravotní stav žalobce podle posudkové komise neodpovídá postižení podle přílohy č. 3 a 4 citované vyhlášky. Komise uvedla, že žalobce je omezen pro práci fyzicky nadměrně namáhavé, je však schopen práce fyzicky středně namáhavé, např. jako dělník při montáži oken.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 17.9.2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 29.4.2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práci odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní

stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 29.4.2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též odborný neurolog – tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno zdravotní postižení žalobce, pro které žádá přiznání invalidního důchodu. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v posudku. Dospěla k závěru, zcela shodně se závěrem posudku posudkového lékaře OSSZ Karviná, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stav zapříčiněný lehkým funkčním postižením krčního a bederního úseku páteře. Za této situace považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kap. XV., odd. F, pol. 2, písm. b), jenž vedl k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 15% s přihlédnutím k tomu, že je žalobce omezen pro práce fyzicky nadměrně namáhavé a je schopen vykonávat práce fyzicky středně namáhavé, např. jako dělník při montáži oken.

Krajský soud konstatuje, že posudkovou komisí citovaná položka v kap. XV., odd. F, pol. 2, písm. b) citované vyhlášky uvádí jako zdravotní postižení právě stavy degenerativních změn na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění (např. cervikokraniální syndrom, cervikobrachiální syndrom, lumbální syndrom, ischialgie, syndrom sakroiliakálního skloubení, občasné blokády), slabostí svalového korzetu, omezením pohybu v postiženém úseku, omezení pro vynucené polohy a fyzicky náročné aktivity. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se přitom u dorzopatie, deformující dorzopatie a spondylopatie stanoví obecně podle rozsahu anatomického a funkčního postižení páteře, z toho vyplývajícího omezení výkonnosti a pohyblivosti. Významnost postižení výdělečné schopnosti určuje rozsah a lokalizace postižení (monosegmentální, plurisegmentální poruchy), časový průběh, charakter a rozsah strukturálních změn (komprese, dislokace, nestabilita, osteoporóza, degenerativní změny, zánětlivé změny), omezení pohyblivosti, neurologická symptomatologie, zejména přítomnost senzitivní a motorické léze, svalové slabosti, spazmu, paréz, atrofií aj. Přitom je třeba vyloučit případné extravetebální příčiny potíží.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 29.4.2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku řádně uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 15% je nižší než 66% potřebných pro přiznání nároku na plný invalidní důchod. U žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb., tj. o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky, nebo podle přílohy č. 3, tedy zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek

Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu, jak jsou vymezeny ve výše citovaných ustanoveních § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem jeho doručení. Lze proti němu podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26.7.2010

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**